

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní tř. 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2013, č. j. 10 Na 20/2013 - 3,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) obdržel dne 9. 3. 2013 podání žalobce ve věci přezkumu blíže nespecifikovaného rozhodnutí České advokátní komory. Krajský soud usnesením ze dne 15. 3. 2013, č. j. 10 Na 20/2013 - 3, věc postoupil k vyřízení Městskému soudu v Praze, jako soudu věcně a místně příslušnému. Usnesení o postoupení věci napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností ze dne 2. 4. 2013.

Nejvyšší správní soud následně stěžovatele usnesením ze dne 17. 4. 2013, č. j. 5 As 19/2013 - 4, vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Na výzvu soudu stěžovatel reagoval žádostí o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce. Obě žádosti stěžovatele však zdejší soud usnesením ze dne 3. 6. 2013, č. j. 5 As 19/2013 – 14, zamítl. Současně byl stěžovatel tímto usnesením opětovně vyzván k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost, a to ve lhůtě 2 týdnů od doručení usnesení. Stěžovatel byl taktéž poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na výše uvedené usnesení stěžovatel reagoval podáním ze dne 1. 7. 2013, kterým požádal o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nejméně o 3 měsíce. Svou žádost odůvodnil hrozbou zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního poplatku a tvrzením, že sociální poměry stěžovateli neumožňují úhradu soudního poplatku najednou a během tak krátké doby.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatným okamžikem jejího podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním návrhu, tj. dne 5. 4. 2013. Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5000 Kč v dodatečně stanovené lhůtě 2 týdnů a poučil jej též o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel usnesení převzal dne 21. 6. 2013, avšak ve stanovené lhůtě, která uběhla v pondělí dne 8. 7. 2013, ani později, soudní poplatek nezaplatil. Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

K žádosti stěžovatele ze dne 1. 7. 2013 o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nejméně o tři měsíce Nejvyšší správní soud dodává, že podle obsahu je třeba tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Podle citovaného ustanovení platí, že pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Nejvyšší správní soud však, na základě podání stěžovatele a argumentů v něm uvedených, neshledal žádné důvody uvedené v § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích, které by zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku vylučovaly. Obecný a neodůvodněný odkaz na sociální poměry stěžovatele nelze považovat za okolnosti uvedené v § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

Závěrem Nejvyšší správní soud konstatuje, že nemůže souhlasit s tvrzením stěžovatele, že stanovená lhůta k zaplacení soudního poplatku byla v jeho případě zjevně krátká a nesplnitelná. Předně je třeba zdůraznit, že v případě lhůty stanovené soudem se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnosti byl v tomto případě splatný okamžikem jejího podání. Současná právní úprava nadto umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení. Znamená to, že se lhůta stanovená ve výzvě soudu fakticky prodlužuje ještě o dobu, ve které správní soud vydá, respektive doručuje, stěžovateli toto usnesení. Poplatková povinnost stěžovateli vznikla dne 5. 4. 2013 a dodatečně stanovená lhůta uplynula dne 8. 7. 2013, nadto je třeba uvažovat s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. To je podle zdejšího soudu doba více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu